

12. § 14, stk. 1, og stk. 2, 2. pkt., ophæves, og stk. 2, 1. pkt., ændres til stk. 1.

13. Som nyt stk. 1 i § 15 indsættes:

„Besidderen af en hund er forpligtet til at erstatte den skade, hunden forvolder. Op-lyses det, at den skadelidende har medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller helt bortfalde.“

14. § 15, stk. 1, ændres til stk. 2, og i 1. pkt. udgår „anmeldt“. Som nyt 3. pkt. indsættes:

„Undtaget fra forsikringspligten er hunde, der holdes af statsmyndigheder, statsinstitutioner eller kommuner.“

15. § 15, stk. 2, ændres til stk. 3, og „stk. 1“ ændres til „stk. 2“.

16. § 16, stk. 1, affattes således:

„Med bøde straffes den, der

- a. undlader at foretage de i § 1, stk. 1, § 5, stk. 3, og § 13, stk. 2, sidste pkt., påbudte anmeldelser,
- b. undlader at give de i § 5, stk. 2, nævnte oplysninger,
- c. undlader at forny hundetegnet som foreskrevet i § 1, stk. 2.

På samme måde straffes den, der overtræder § 1, stk. 2, 2. pkt., § 9, § 10, stk. 1, 1.-3. pkt., § 10, stk. 3-5, § 12, § 13, stk. 1, § 14, § 15, stk. 2, eller et i medfør af § 11 eller § 13 givet pålæg.“

17. § 16, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 ophæves.

18. Som nyt stk. 3-7 indsættes i § 16:

„Stk. 3. Hvis der rejses tiltale for nogen skadevoldende lovovertrædelse, der i henhold til § 15 kan medføre erstatningsansvar, skal der gives den eller de skadelidte lejlighed til at påstå erstatning. Hvis der ikke opnås forlig om erstatningen, skal erstatningspåstandene påkendes under sagen, selvom straf ikke pålægges tiltalte. Sådan påkendelse kan ske før eller efter afgørelsen af spørgsmålet om straf. Hvor erstatningskravet angår materiel skade og er af indviklet beskaffenhed, kan retten, efter at forlig forgæves er prøvet, nægte kravets forfølgning under straffesagen.

Stk. 4. Det forsikringssselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for den skadevoldende hund, skal med varsel efter retsplejelovens § 174 som til vidner i straffesager tilsiges til ethvert retsmøde (jfr. dog retsplejelovens § 166). Selskabet er da berettiget til — eventuelt efter at retten har givet det tilladelse til udenretligt at gøre sig bekendt med det i sagen fremkomne — efter derom til retsbogen fremsat begæring at indtræde i sagen, og det bliver da for erstatningsspørgsmålets vedkommende at betragte som part. Dersom det ikke indtræder som part, er såvel en forligsmæssig som en domsmæssig afgørelse af erstatningsspørgsmålet bindende for det.

Stk. 5. Når erstatningsspørgsmålet påkendes under sagen, kan retten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 30 pålægge rettergangs bøder og sagsomkostninger, samt erlægelse af retsafgift til det offentlige efter §§ 6, 8, 18 og 19 i lov om retsafgifter i domssager m. m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 322 af 19. december 1932 med senere ændringer, som om sagen havde været behandlet i den borgerlige retsplejes former. Sagsgenstandens værdi fastsættes i så fald ved dommen.

Stk. 6. Påankes en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmålet er blevet påkendt, skal enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, have meddelelse om anken og lejlighed til at udtale sig for den overordnede ret. Det selskab, der i medfør af stk. 4 er indtrådt som part i den indankede sag, har en tilsvarende adgang til at indtræde som part i ankesagen.

Stk. 7. Den i retsplejelovens § 996 omhandlede adgang til anke i den borgerlige retsplejes former står åben for enhver, der, for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, har været part i sagen. I henseende til anke er en i medfør af stk. 3 sket særskilt påkendelse af straffe- eller erstatningspåstanden at betragte som en selvstændig dom. Retsplejelovens § 995, sidste stk., finder ikke anvendelse i de her omhandlede sager.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. januar 1963.